

Освѣнъ това, азъ съмъ тука много добръ и всичко забравихъ, та не желая нищо. Той ми каза, че Царьтъ, гдѣто е билъ до сега на квартира, все е награждавалъ свещеницитѣ, та и за васъ ще даде нѣщо подаръкъ за паметъ, но мисли, прибави той, че вие сте отъ изгорѣлитѣ, по-добръ ще бжде за васъ да получите за сега париченъ подаръкъ, а кръсть за паметъ може да получите по-послѣ — то нѣма да се размине. Тая негова любезна покана наскоро се изпълни. Слѣдъ 3—4 дни дойде у дома псаломика Яковъ Савичъ Славцовъ и ми каза, че имало височайши указъ отъ Освободителя, съ който ми се отпущали 157 червонца златни за награда, та да отида въ императорската канцелария, да се разпиша и си взема подаръка. За това Височайше благоволение, лично най-смирено благодарихъ на Царя-Освободителя.

„Бѣдната селска църква, която нѣмаше почти нищо по-прѣди и тя доста нѣщо събра. По заповѣдъ на Императора, архитекти взеха мѣрка, за да се направи въ Русия иконостасъ съ хубави икони, донесоха голѣмо Евангелие съ позлатени кори, кръсть златенъ за св. трапеза, одѣжди хубави, хоругви, камбани и всичко потрѣбно, за да отговаря съ достолюпието си за въ паметъ, че е живѣлъ Освободителтъ ни въ това село прѣзъ освободителната война. Честито бѣ село Горня-Студена съ тия монарши подаръци, а още по-честито бѣ населението му, гдѣто така щедро бѣ благодарствувано отъ случайността. То ще прѣдава тия подаръци на потомството съ синовна благодарностъ и признателностъ къмъ вѣчно незабравимия Царь-Освободителъ Императоръ Александъръ Николаевичъ.

„Въ началото на октомврий, единъ день имаше прѣзъ цѣлия день голѣмо веселие слѣдъ молебена.